

3. Руссо Ж.Ж. Про суспільний договір, або принципи політичного права / пер. з фр. та ком. О. Хома. – К.: Port-Royal, 2001. – 349 с.

UDC 342.727:352.751(043.2)

Vodolaskova K.Yu., PhD, Advocate,
National Aviation University,
Boryspil International Airport State Enterprise, Kyiv, Ukraine

FREEDOM OF INFORMATION LAWS AS AN INTEGRAL PART OF HUMAN RIGHTS: COMPARATIVE CHARACTERISTIC OF INTERNATIONAL LEGISLATION

The harmonious balance between the freedom of information laws of person and restriction of this right in the interests of state and national order is one of the main tasks of any democratic state in modern informational society.

The freedom of information is a guaranteed right of every person to receive an information directly from public authorities, their institutions and organizations about their activities, events in the state, society or the environment, from private legal entities, socially meaningful information about their activity and opportunity to get acquainted with the information.

According to the Art. 19-2 and 19-3 of International Covenant on Civil and Political Rights, which was adopted by the General Assembly of the United Nations on 19 December 1966 everyone shall have the right to freedom of expression; this right shall include freedom to seek, receive and impart information and ideas of all kinds, regard less of frontiers, either orally, in writing or in print, in the form of art, or through any other media of his choice.

3. The exercise of the rights provided for in paragraph 2 of this article carries with it special duties and responsibilities. It may therefore be subject to certain restrictions, but these shall only be such as are provided by law and are necessary:

- (a) For respect of the rights or reputations of others;
- (b) For the protection of national security or of public order, or of public health or morals [1].

Freedom of information laws allow access by the general public to data held by national governments. In many countries there are constitutional guarantees for the right of access to information, but these are usually unused if specific support legislation does not exist.

The Constitution of Ukraine guarantees the right to freedom of thought and speech, to the free expression of their views and convictions for everyone. Everyone has the right to collect, store, use and disseminate information orally, in writing or in another way, of his or her choice freely.

In the Law “On Information” (Article 2) Ukraine defines the basic

principles of information relations, which are:

guarantee of the right to information;

openness, accessibility of information, freedom of exchange information;

reliability and completeness of information;

freedom of expression and belief;

the legality of the receipt, use, distribution, storage and information security;

the protection of the person from interference in her personal and family life [3].

Also the law “On Access to Public Information” declares principles of ensuring access to public information which are:

1) transparency and openness of the activities of subjects of power;

2) free receipt, distribution and any other use of information provided or disclosed in accordance with this Law, in addition to restrictions established by law;

3) equality, regardless of the characteristics of race, political, religious or other beliefs, sex, ethnic or social origin, property status, place of residence, language or other characteristics [4].

However, the implementation of these rights may be restricted by law in the interests of national security, territorial integrity or public order in order to prevent disturbances or crimes, to protect public health, to protect the reputation or rights of others. People, to prevent disclosure of information obtained confidentially or to maintaining authority and impartiality of justice (Article 34) [2].

European civil society groups working on the right of access to information today raised concerns that a lack of government transparency is damaging democratic processes, thereby facilitating rising mistrust and demagogic populism in Europe.

Over 100 countries around the world have implemented some form of freedom of information legislation [5]. Sweden’s Freedom of the Press Act of 1766 is the oldest in the world [6]. Other countries are working towards introducing such laws, and many regions of countries with national legislation have local laws.

Since 2016 UNESCO marks 28 September as the “International Day for Universal Access to Information” (IDUAI), following the adoption of a resolution (38 C/70) declaring 28 September of every year as International Day for Universal Access to Information (IDUAI) [7]. In 2019, World Information Day will be held on November 29th.

Literature

1. International Covenant on Civil and Political Rights. Adopted by the General Assembly of the United Nations on 19 December 1966 (Pdf) // <https://treaties.un.org/doc/publication/unts/volume%20999/volume-999-i-14668-english.pdf>.

2. Constitution of Ukraine // Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine, 2016, No. 28, p. 532.

3. On information. Law of Ukraine // Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine (VVR), 1992, No. 48, p.650.

4. On Access to Public Information. Law of Ukraine // Bulletin of the Verkhovna Rada of Ukraine (VVR), 2011, No. 32, Article 314.

5. Access to Information Laws: Overview and Statutory Goals // https://www.right2info.org/access-to-information-laws/access-to-information-laws#_ftnref7.

6. The World's First Freedom of Information Act" (PDF). // https://web.archive.org/web/20120305004359/http://www.access-info.org/documents/Access_Docs/Thinking/Get_Connected/worlds_first_foia.pdf

7. International Day for Universal Access to Information // <https://en.unesco.org/commemorations/accesstoinformationday>

УДК 340.014.15 (043.2)

Головко С.Г., к.і.н., доцент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ

Важливою філософсько-методологічною основою розбудови системи сучасної вищої освіти в умовах інформатизації суспільства є її інноваційний розвиток. У цьому контексті освітня діяльність визнається державою як важливий і основний засіб формування духовної та інтелектуальної сфер нового покоління громадян України, які й складуть потенціал інноваційного суспільного розвитку [1]. При цьому особливого значення набуває правовий вимір окресленого питання.

Проблема удосконалення системи вищої освіти в Україні як умова вирішення пріоритетних завдань інноваційного соціально-економічного розвитку країни була піднята на парламентських слуханнях «Про стан і перспективи розвитку вищої освіти в Україні», які відбулися 13 травня 2004 року [4]. У рекомендаціях, прийнятих за результатами їх роботи, зазначалося, що глобальні зміни в суспільно-економічному розвитку зумовлюють необхідність оновлення вищої освіти в Україні, підвищення її якості, приведення у відповідність із структурою потреб ринку праці.

Стримуючими факторами розвитку вищої освіти було визначено відсутність науково обґрунтованих критеріїв її матеріально-технічного та фінансового забезпечення. Достатньо широке освітянське законодавство не забезпечувало реалізацію регулятивних функцій інноваційного розвитку науки та освіти. Саме тому серед основних механізмів реалізації стратегії інноваційного розвитку вищої освіти було визначено оновлення